

Böl İkiye

– GülşenKAZGIN · 21 Eylül 2012

Böyle buyurdu kalem....

Her kim ki kendine bu söylemden pay çıkarır , bilsin ki onun da yüreğine bu iki kelime nakşedilmiştir...

Hiç direnç göstermeden teslim olacağıma söz veriyorum. Ayırırsan o iki kelimeyi , tuzla buza döneceğimi biliyorum. Sen tuzu al , buz da bana kalsın ,sessizce erir giderim diyemiyorum...

Yüzümde huzurlu bir tebessüm . Fotokopi makinesi kağıt sıcaklığında .Elime alıp okşuyorum , tebessüme çizik atıyor can yoldaşım.

Az lafa çok anlam yükleme merakım ,başıma çorap öre dursun , bir de iki çift battaniye çıka geldi , şunca zaman diliminde. Sap ile samanı ayıramayanlar ,pirincin taşına nasıl geçsin , bizim oralarda yetişen ,sizin memlekete de uğrayıversin. E dil kayar elbet ; şive yapmak gerekmesede...

Ne diyorduk? İki kelimenin tam orta yerine saklanmışsın. Söyleme birlikte diyorsun. Dedim ya direnmem diye .Mahiyeti ne olursa olsun ,korkuyu göremezsın gözlerimde.

İyisi mi hemen kullan elindeki silahları. Celladı olamaya geldiğin kelimeler dağılmaz sağa sola. Eyüp mezarlığında hazırladığın isimsiz mezar taşına işaret bıraktım senden habersin ,bilesin ; isimsizlik yakışmaz sana ne de olsa . Benden bir işaretle git sonsuzluğa.

Tamam tamam duygusallık yok ,anlaştık. Hazırım. Ben söylerim ,sen kesersin. Ama, bu akan tek damlaya emanet ettim asıl iki kelimeyi . Sana söylediğim sadece sureti. O tek damlayla buhar olup ,yağmura dönüşmeyi düşünüyorum. Yüzüne damlayamasam da , toprağa karışırım sonunda.

Helallik almaya zaman yok.Zaten sen alacaklısın benden. Hadi kes ortadan ikiye .Bitsin bu işkence.

SENİSEVİYORUM